letné Doľanské noviny

Slovom a obrazom o živote a ľuďoch v Ompitáli 2/ 2011

Foto: P.Benčík

Slovo k veci

Milí Ompitálčania,

sme tu s druhým číslom obecných novín, čo znamená, že dobrá vec sa podarila a napriek zložitej situácii, v ktorej sa Doľany ocitli následkom povodne, život ide ďalej a s ním aj náš štvrťročník. Ďakujeme všetkým, ktorý nás po vyjdení prvého čísla povzbudili, pochválili a adresovali nám svoje pripomienky. Hneď na úvod tá najdôležitejšia: podľa jazykovedcov by sa malo používať správne prídavné meno „dolianske“ a nie „doľanské,“ ako to máme v titulku. Vďaka za upozornenie, a napriek tomu, že nám tento spisovný tvar znie ako drvivej väčšine Doľančanov úplne nezmyselne a neprirodzene, budeme sa ho v textoch držať.

Názov novín však nezmeníme nie preto, že sú už takto zaregistrované, ale skôr preto, že sa nám to zdá logickejšie, akosi bližšie k historickým koreňom slovenčiny z našej obce, ale hlavne bližšie k tomu, ako väčšina Doľančanov vyslovuje názov obce. Ako položartom-polovážne povedal jeden doliansky rodák, „my by sme tu mali rozprávat tak jak nám zobák narostol, a nye ako nejakí stredoslováci tam odvolakadze... Šak bernolákovčina tu aj tak bola skórej...“

Akokoľvek humorne to môže znieť, veľký kus pravdy je v tom, že Doľany sa môžu pýšiť vskutku prebohatou históriou, ktorú nám iné obce môžu závidieť. Len si všimnite turistov, prechádzajúcich cez Doľany nestačia sa čudovať a fotografujú ostošesť. To, čo je pre starých Doľančanov všedné, je pre iných jedinečné. Chceli by si zvnútra pozrieť Fándlyho dom, zastavia sa pri Palkovičovi, spolu obdivujeme obrázky, ako to kedysi v Doľanoch vyzeralo, a to ani netušia, že naša unikátna veža stojí na potoku... Atď, atď. Aby nám tieto nesmierne vzácne historické hodnoty potichu neunikli cez prsty, mali by sme si ich trochu viac chrániť, ceniť a hlavne zachovať ich.

Budeme sa im pravidelne venovať aj Doľanských novinách a budeme veľmi radi, ak nám v tom pomôžete veď predsa takmer každý z vás má doma nejaký kus dolianskej histórie, fotografie, obrazy, knihy, pohľadnice, rôzne umelecké či remeselné predmety... Dajte nám o nich vedieť, budeme sa ich snažiť zaznamenať, informovať o nich, využiť pre propagáciu obce ale najmä zachovať ich pred nenávratnou stratou v stroji času... Sú to predsa naše korene, bez ktorých sa nedá rásť. Je to svedectvo doby, tak ako obrazy maliara Konštantína Várdaia, vďaka ktorému máme vyzdobenú kalváriu.

Buďme hrdí na našu históriu a zachovajme z nej čo najviac.

Vaša redakcia

Vážení spoluobčania,

deň 7.6.2011 sa zapísal do dejín našej obce. Tí, čo katastrofu videli, na ňu určite nezabudnú a budú o nej rozprávať svojim deťom Počas niekoľko sekúnd nám príroda ukázala, akí sme proti nej bezmocní a slabí, čo všetko sa môže stať, a aj sa stane, keď sa budeme k nej správať macošsky a bezcitne. Napriek tejto pohrome som sa nestretol s nikým, kto by si bol zúfal, vzdal sa, alebo ho to položilo na kolená. Všetci ste pevne stáli na zemi, či vlastne vo vode a vysporiadali ste sa s týmto problémom ako sa to vidí málokde. Rád by som tu spomenul všetkých, ktorým patrí veľká vďaka za aktívnu pomoc na záchranných a likvidačných prácach.

Ak by som vás všetkých chcel vymenovať, noviny by nestačili. Veľká vďaka patrí našim hasičom, ktorý si zobrali dovolenky a celé dni riadili záchranné práce, zabezpečovali a hlavne likvidovali následky povodne. Vďaka patrí firmám a podnikateľom, ktorí promptne poskytli mechanizmy, traktory, nákladné autá, bagre, nakladače. Ďakujem všetkým poslancom a členom komisií, ktorí pracovali aj po pracovnej dobe, pracovníčkam OU, ktoré ešte aj teraz majú plné ruky práce s povodňovými štatistikami a hláseniami...Vďaka patrí však aj tým, čo odstraňovali škody na majetku susedom, známym, hoci sami neboli zatopení. Bolo nadmieru pekné, že nik nemal problém komukoľvek pomôcť. Nikto si nenárokoval na odmenu. V Doľanoch sa pracovalo nezištne, kamarátsky, susedsky, skrátka ľudsky. Keď je veľká a hlavne súrna núdza, ako je požiar či záplava, vtedy je povinnosť, ba priam hrdosť pomôcť v núdzi. A nech si dajú ruku na srdce tí, čo mohli priložiť ruku k dielu, mohli nejakým spôsobom pomôcť a nepomohli, iba sa prizerali. Tu sa ukázala veľkosť človeka.

Ďakujeme aj darcom, vďaka ktorým môžeme preplácať faktúry a postupne upravovať dedinu do pôvodného stavu.

Som rád a som hrdý, že môžem nazvať našimi priateľmi toľko ľudí z Bolatíc. Po povodni mi telefonovali , či majú prísť do Dolian na brigádu, či nám majú prísť pomôcť. Pomoc z Bolatíc prišla až trikrát. Najskôr urobili zbierku turisti, následne pán farár v kostole a nakoniec na návrh starostu nám poslanci OZ Bolatice odhlasovali finančnú pomoc z obecného rozpočtu. Všetkým za nás úprimne ďakujem a Bolatičanom prajem, aby ich takáto povodeň nikdy nepostihla.

Teplé leto sme si veľmi neužili, preto vám všetkým prajem silné zdravie a radosť v srdci hoci aj z toho, že keď prší, tak vždy iba akurát.

Jozef Mruškovič
starosta

Ako sa Doľany vysporadúvajú s následkami povodne

Veľká voda zomkla ľudí

Aj keď od ničivej povodne v Doľanoch uplynuli už vyše dva mesiace, stopy po veľkej vode v obci sú stále neprehliadnuteľné. Aj preto je povodeň a široký okruh problémov, čo s ňou súvisia, hlavnou témou rozhovoru na aktuálnu tému so starostom Jozefom Mruškovičom.

Ničivá voda v obci poškodila aj vyše dve desiatky automobilov.

Aká je bilancia škôd, ktoré povodeň v Doľanoch spôsobila?

Hneď na úvod musím povedať, že všetky čísla o škodách sú zatiaľ predbežné sú to odhady, presné čísla budú známe až po tom, čo sa odstránia všetky škody a budeme vedieť, čo stáli opravy. Predbežné odhady škôd na štátnych cestách a vodnom toku sú okolo 800 tisíc eur, na obecnom majetku asi 140 tisíc eur a na súkromnom asi 100 tisíc eur. Voda zatopila a odplavila viac ako 20 áut a nie všetky sú zahrnuté v škodách.

Vyzvali ste občanov, aby nahlásili škody... Majú na odškodné nárok aj v prípade, že boli poistení?

Škody na súkromnom majetku nahlásilo asi sto občanov, v celkovej sume spomínaných približne sto tisíc eur. Tým, čo boli poistení na dané riziko a požiadali nás, sme pomohli nahlásiť škody príslušnej poisťovni. Menšie škody boli likvidované bezobhliadkovo, čiže poisťovňa po nahlásení škody priamo poslala plnenie. Musím však pripomenúť, že odškodné sa dá nárokovať, ale môže, ale aj nemusí byť. BSK zriadil celoslovenskú verejnú zbierku s názvom „Pomoc občanom zasiahnutým záplavovou vlnou“. Štatút zabezpečuje transparentné nakladanie s finančnými prostriedkami, nad ktorým má plnú kontrolu úrad Bratislavského samosprávneho kraja a poslanci krajského zastupiteľstva. Správny výbor zbierky na svojom zasadnutí 16.6.2011 rozhodol o rozdelení peňazí z výťažku zbierky podľa nasledovného kľúča: 60% obec Píla, 20% Doľany a 20% Častá, pričom každá obec je povinná minimálne 50% rozdeliť postihnutým obyvateľom. V každom prípade sa všetky peniaze budeme snažiť rozdeliť čo najspravodlivejšie o konkrétnych prípadoch bude rozhodovať obecné zastupiteľstvo.

Ako bude prebiehať odškodňovanie?

Nevieme zatiaľ presne, kto nás bude akou formou odškodňovať, či a kedy vôbec k tomu dôjde a koľko dostaneme. Samozrejme, že sa snažíme získať peniaze zo všetkých možných zdrojov, zo štátnych, súkromných, župných, od poisťovne...

Štát by predsa mal pomôcť ako prvý, nie?

Štát, teda konkrétne Ministerstvo životného prostredia, z nahlásených údajov spracúva tabuľky, štatistiky, k akým škodám prišlo, a tieto údaje bude ešte preverovať verifikačná komisia, resp. požadovať doklady. Až potom bude poskytovať pomoc, ale zatiaľ nevieme ako, kedy, ani koľko. Ale podľa toho, ako to u nás funguje, by sme nemali mať veľké ilúzie, že dostaneme dostatočné odškodnenie... Premiérka tu počas povodne bola a sľúbila pomoc, ale o týždeň na zasadaní vlády pomoc postihnutým obciam „neodklepli.“ Neskôr prisľúbili, že sa tým budú zaoberať do 3 až 5 mesiacov po povodni... Napriek tomu, že povodne sú takmer každý týždeň na celom Slovensku, a je predpoklad, že o chvíľu budeme v zabudnutí, verím, že peniaze sa pre nás nakoniec nájdu. Ale, čo si neurobíme a nevybavíme sami... Hoci to bola pre nás všetkých naozaj veľká pohroma, vo veľa prípadoch dopadli aj horšie... Hoci pre nás to bolo niečo veľké, niekde to bolo aj horšie.

MV SR podalo návrh na novelu zákona o Civilnej ochrane. Po mimoriadnej udalosti si budú môcť poškodení občania podať žiadosť o jednorazovú finančnú výpomoc. Táto novela by mala platiť už od budúceho roka.

Aká je situácia v likvidácii škôd na obecnom majetku?

Výška škôd na obecnom majetku zatiaľ nie je konečná, pretože sa ešte pripravuje projekt na obnovu križovatky a hlavne

zháňajú financie na jej opravu. Predbežný odhad na opravu križovatky je 27 000 eur. Škody na budove obecného úradu a zariadení sa snažíme odstraňovať svojpomocne a s prispením obyvateľov (obnova maľovky a pod.), taktiež niektoré zničené či poškodené veci (vianočné osvetlenie, kosačky). Zatopené plynové kotle v KD sú už opravené, chodník v Mestečku je už tiež funkčný. S prispením ochotných ľudí a sponzorov sa nám postupne po malých krokoch darí všetko dostávať do pôvodného stavu bez toho, aby sme na to potrebovali veľa peňazí.

Z čoho obec vlastne všetky tieto opravy financuje, ak od štátu neprišli žiadne peniaze a obecná pokladnica zíva prázdnotou?

Snažím sa zháňať peniaze, kde sa dá... S takouto situáciou nikto z nás nemá skúsenosti, ale teší ma, že sme sa s mnohými problémami dokázali vysporiadať sami... Musíme však platiť faktúry za mechanizmy, firmám, opravu kotlov, chodníkov, vývoz a uskladnenie odpadu. Oslovili sme rôznych donorov, veľa firiem, obcí i jednotlivcov nezištne prispelo, firmy nám odpustili faktúry, alebo účtovali podstatne menej, ľudia odpracovali mnoho hodín dobrovoľne, zadarmo... Patrí im za to všetkým obrovská vďaka.

Okrem štátnej pomoci existujú aj ďalšie možnosti, ako v podobných situáciách získať finančnú či inú formu pomoci...

Oslovili sme množstvo nadácií, ale drvivá väčšina nám odpovedala negatívne... Že takých, ako sme my, je veľa... Pritom poskytujú prostriedky na všetky možné aktivity a projekty. Ale česť výnimkám. (Mená všetkých, čo prispeli, uverejňujeme v rámčeku). Niektí nám odpísali: „Organizujeme školenia, venujeme sa podpore firemného darcovstva a presadzovaniu myšlienky zodpovedného podnikania a angažujeme sa v zahraničnej pomoci Slovenska v krajinách ako Bielorusko, Srbsko a Kuba," „Podporujeme inovácie vo vzdelávaní," či "Podporujeme súčasné umenie…" Typická odpoveď bola tiež: „…Osudy ľudí nám nie sú ľahostajné, a preto sa naša spoločnosť snaží poskytnúť pomoc čo možno najväčšiemu počtu žiadateľov. Avšak vzhľadom k veľkému počtu žiadostí nie je možné podporiť každého žiadateľa. Preto Vašej žiadosti, žiaľ, nemôžeme vyhovieť…"

Vieme už presne, kde boli príčiny takej katastrofálnej povodne?

Všetko, čo sa teraz robí, je len represia - hasíme požiar, opravujeme cesty, mosty, odstraňujeme následky povodne, ale práve teraz musíme začať s prevenciou, ktorá spočíva v odstránení príčin, prečo takáto situácia vznikla. Nenájdeme jedného vinníka, je to mozaika viacerých príčin od globálneho otepľovania, skleníkových plynov, až po nedostatočné zadržiavanie vody v lese. Pribúdajúce betónové a vydláždené plochy menia klímu aj lokálne. Aby sme predišli takýmto povodniam, musíme zadržať vodu tam, kde spadne.

Často sa ako jedna z hlavných príčin spomína nadmerná ťažba dreva v lesoch nad obcou.

Viem, že pracovníci lesov sa snažia vyrúbané plochy znovu vysadzovať, nedávna veľká kalamita tiež urobila svoje. Ale podľa odborníkov väčší vplyv na vznik povodní má fakt, že každý rok pribúdajú nové približovacie linky, zvážnice, lesné cesty, ktoré sa po ťažbe neodstraňujú, a tak sa stávajú zberačmi ďažďovej vody. Cesta sa stáva suchým jarkom, rýchlo odvádza ďažďovú vodu, eroduje a prispieva k povodni. Ale jedna vec je zadržať vodu na svahu, druhá zasa vytvoriť suché poldre, hrádze, ktoré zadržia vodu. Kde a ako ich stavať však musia posúdiť a naprojektovať odborníci, hydrológovia. Práve takéto ochranné opatrenia by sme mali podporovať.

Kto to zaplatí?

Verím, že keď sa našli peniaze na súčasnú opravu infraštruktúry, suché poldre a iné vhodné riešenia budú iba zlomok z tejto sumy. Lacné to tiež nebude, ale potrebujeme účelné, jednoduché a efektívne riešenia a hlavne hneď.

Lenže aj to hneď je teraz už dosť neskoro...

Týždeň pred povodňou sa v Doľanoch uskutočnilo konanie, ktoré z mojej iniciatívy zvolal OÚ ŽP. Na ňom som kompetentných a zainteresovaných upozorňoval na trvajúce problémy s premostením potoka, a že ak nezačneme riešiť dnes odklonenie koryta potoka, zajtra príde voda a zoberie nám celú cestu. Na tomto konaní napriek ponuke riešenia zo strany obce neprišlo k žiadnej dohode a presne o týždeň prišla povodeň a desiatky metrov cesty vzala voda.

Aký je teda momentálny stav opráv cesty, mostov a koryta potoka v doline nad obcou?

Cesta do doliny, strhnuté cesty a mosty patria regionálnym cestám, teda župe, ktorá uvoľnila 6,8 milióna eur na obnovu v obciach Píla, Častá, Doľany, z toho len pre Doľany bolo vyčlenených asi 800 tisíc eur. Vďaka BSK máme dnes nový most pri Papierni, vybudovanú cestu a na most pred č.d. 79, ktorý sa prepadol tri týždne po povodni, sa vypracúva projekt. Verím, že tohto roku tam bude most nový.

Z cesty na Zabité ostalo iba torzo…

Ďakujeme

Naša vďaka patrí všetkým, čo pomohli nezištne odstraňovať následky povodne, aj tým, čo zatiaľ (do začiatku augusta) prispeli finančne, medzi inými sú to:

mesto Pezinok 2000
projekčná firma Molnár 2000
obec Štefanová 500
obec Budmerice 100
Tibor Jakubec 300
Viliam Zigo 100
rodina Slaninková
Miro Monsberger
obec Bolatice100 000 Kč
zbierka v kostole Bolatice50 000 Kč
turisti z Bolatíc10 000 Kč

Dokedy budú trvať tieto práce?

Povodeň odkryla elektrické káble pod prúdom, takže na opravu cesty naväzujú ďalšie práce, ktoré budú prebiehať ešte dlho. Stále prebiehajú práce na spevňovaní cesty, úprave a vytváraní nového koryta potoka. Keď sa dokončia mosty pri Papierni a pred č.d.79, možno sa tiež bude pokladať aj nový asfaltový povrch. Ale pokiaľ tu budú chodiť ťažké nákladiaky s drevom, asi ani nový koberec dlho nevydrží.

A budú chodiť?

Všetci nás tlačia do toho, aby táto cesta bola obecná potom by sme mohli prejazd ťažkých kamiónov zakázať. Na štátnej nemôžeme. Lenže ak by cesta bola obecná, museli by sme sa o ňu starať, udržiavať ju, opravovať, a na to nemáme peniaze.

Nový doliansky farár sa teší na svoje nové pôsobisko

Vdp. Ján Buček: “ Kňaz by si mal s ľuďmi rozumieť”

Usmievavý pán v sivom najskôr uviaže psa a potom nás privíta v úzkych dverách fary, o ktorých žartom tvrdí, že je to „šablóna“ ak by nimi už neprešiel, bude ho treba vymeniť... Zoznámte sa: nový doliansky farár, veľadôstojný pán Ján Buček)*1970*).

V útrobách fary vidno, že tu bude mať poriadkumilovný človek, akým dôstojný pán je, ešte veľa roboty. „Musím si tu všetko roztriediť, uložiť, vniesť do toho systém a poriadok,“ skonštatuje skôr než sa usadíme. Mnohé sa na fare už po príchode nového farára zmenilo: „Som veľmi rád, že mi Doľančania pomáhajú, svedčí to o tom, že ma prijali medzi seba a nie som im ľahostajný. To je dobrý začiatok,“ konštatuje, najmä v porovnaní s jeho predchádzajúcim pôsobiskom v obci Závod na Záhorí. Priznáva, že sa sám pýtal na „opačnú stranu Karpát,“ pretože záhoráckej mentalite veľmi nerozumel...

Začiatky

Cesta rodeného Bratislavčana ku kňazstvu nebola priama, ale možno práve preto je pevná, založená na hlbokom vnútornom presvedčení. Vyučil sa za mechanika strojov v bývalých Chemických závodoch Juraja Dimitrova, kde aj začal pracovať. Po nástupe na „vojnu“ do Plzne prešiel na civilnú službu, ktorú absolvoval na Urologickom oddelení nemocnice na Kramároch. „Práca s ľuďmi sa mi veľmi páčila, a tam som začal uvažovať, čo budem v živote robiť ďalej. Rozhodoval som sa medzi kňazom a lekárom.“ Obidve poslania prišli mladému človeku veľmi dôležité, no nakoniec zvíťazilo kňazské rúcho. Prečo? „Pretože lekár pomôže človeku len do času, ale kňaz človeku pomôže na večnosť, aby dosiahol nebo. Preto som sa rozhodol pomáhať človeku na tej väčšej ceste, ako je len zdravie, na ceste dosiahnutia blaženosti, cieľa, ktorý Boh dal človeku.“

Zasvätené práci

Vdp. Ján Buček po tomto rozhodnutí vstúpil do kláštora Bratov tešiteľov, kde začal aj študovať, po nejakom čase prestúpil do seminára, kde štúdiá dokončil a v roku 1998 ho vysvätili za kňaza. Potom pôsobil ako kaplán v Novom Meste nad Váhom, neskôr v Bratislave v kostole Sv.Alžbety (Modrý kostolík), a následne už ako správca farnosti v Ivánke pri Dunaji. „V Ivánke to bolo dosť náročné, pretože tam žilo aj s filiálkou asi deväť tisíc ľudí a bol som na všetko sám... Sedem rokov sme svojpomocne opravovali faru, takže som takmer zabudol na čosi ako voľný čas,“ spomína si na svoje predposledné pôsobisko nový doliansky farár. Malo to aj výhodu práca ho pohltila natoľko, že „ani babky v Ivánke o mne nemali čo klebetiť...“

Prvé dojmy z Dolian

„Prvé dojmy sú veľmi pekné, sú tu dobrí ľudia. Keď mi povedali, že pôjdem do Dolian, potešil som sa, lebo odtiaľto už niekoľko ľudí poznám a vedel som, že tunajší obyvatelia vyhovujú mojej mentalite, môjmu naturelu, žijú tu ľudia, ktorým budem rozumieť,“ vysvetľuje vdp. Buček. Ako dodáva, v Doľanoch našiel prostredie, kde sa cíti ako doma, ktoré mu nie je cudzie. Tvrdí, že službou kňaza by nemalo byť presadzovať niečo medzi ľuďmi nasilu, ale že by mali hlavne spolupracovať, komunikovať: „Mojím hlavným krédom je, že kňaz by si mal s ľuďmi predovšetkým rozumieť. Kňaz je v obci ako duchovný otec a jeho úlohou je komunikovať a stretávať sa so všetkými ľuďmi.“

Spolupráca s obcou

Nový pán farár je pripravený spolupracovať s každým, kto bude ochotný. Ako sám priznáva, roboty tu je ešte dosť. Už sa rozniesloo, že chce v kostole opäť začať kúriť... „Žijeme v modernej dobe a je nepredstaviteľné, že sa v kostole nekúri... Nie sme predsa v časoch Márie Terézie prečo by mal človek chodiť do studeného kostola ako za trest, keď to má byť preňho odmena? Ak chce načerpať vnútornú silu, ktorú Boh ponúka, mal by sa pri tom cítiť dobre.“ Rovnako sa chce spolu so starostom pustiť do rekonštrukcie Domu smútku, ktorý vďaka svojej „socialistickej“ architektúre nepôsobí veľmi dôstojne... Mládež sa zasa určite poteší vlastnej internetovej stránke dolianskej farnosti, ktorú moderne zmýšľajúci kňaz takisto plánuje spustiť čo najskôr.

Mechanika oddychu

Nad otázkou o voľnom čase iba povzdychne, že v posledných desiatich rokoch nemal na svoje záľuby vôbec

čas. Ako mechanika strojov ho zaujíma všetko, čo sa hýbe, od hodiniek až po veľké stroje. „Ak by som bol bohatý, asi by som tu mal veľa, veľa hodiniek...“ priznáva. Neostávalo mu veľa času ani na počúvanie obľúbenej muziky ani na športovanie, intenzívnejší pohyb už nedovolí ani zdravie. Ale dal si predsavzatie, že v Doľanoch sa naučí aj trochu relaxovať, čo doteraz zanedbával. Vypnúť z práce, možno okúsiť menej náročnú turistiku, konečne vyskúšať kolieskové korčule, či len tak okoštovať trochu lahodného dolianskeho vína. „Musím ešte veľa pochodiť, pozastavovať sa, spoznať, spriateliť sa... “

Kráčajme spolu

A na čo by sa chcel veľadôstojný pán zamerať vo svojom pôsobení v Doľanoch? „Bude to znieť možno trochu frázovito, ale na normálnu farskú pastoráciu. Nič mimoriadne neplánujem, iba byť s ľuďmi, prežívať s nimi ich životy, venovať sa všetkým, mladým, starým i tým najmenším,“ vysvetľuje Ján Buček. „Predstava, ktorú ponúka cirkev o farárovi a o farnosti, je rodina, rodina božích detí, ktorých duchovným otcom v nej je kňaz. To je aj moja predstava, žiť ako rodina, o niečo sa snažiť, niekam smerovať, duchovne sa obohatiť, rásť, niečo pekné vytvoriť, mať z niečoho radosť... Proste kráčať spolu cestou do neba.“ Foto: R.Zajíček

Deň matiek v Doľanoch

....Ako bolo na počiatku, tak aj nech my máme,
aby bola Božia matka v každej ľudskej mame...

Týmito úvodnými slovami bol v druhú májovú nedeľu popoludní v Dome kultúry Juraja Fándlyho v Doľanoch otvorený slávnostný program venovaný našim mamám a starým mamám. Obecný úrad v Doľanoch a komisia rozvoja vzdelávania, kultúry a mládeže v Doľanoch poriada oslavu tohto krásneho sviatku každoročne, pričom v ostatných rokoch je zaznamenaná aktívna súčinnosť s vedením Materskej školy v Doľanoch a Základnej cirkevnej školy sv. Leonarda v Doľanoch.

Technické ozvučenie a sprievodnú hudbu už tradične zabezpečil Marián Kičin, za čo mu aj touto cestou ďakujeme.

Tohtoročná oslava Dňa matiek pozostávala zo slávnostného príhovoru Jozefa Mruškoviča, starostu obce Doľany, po ktorom nasledoval bohatý kultúrny program našich najmenších, teda škôlkárov, ďalej žiakov Základnej cirkevnej školy sv. Leonarda v Doľanoch a na záver veselého speváckeho vystúpenia „Ompitálskych chlapov“ s hudobným sprievodom. Tematické ľudové piesne v ich podaní boli sviežim občerstvením pre celé publikum, ktoré tvorili nielen mamy a staré mamy, ale aj ostatní Doľančania.

Je chvályhodné, že Obecný úrad v Doľanoch pamätal aj na sladké odmeny pre účinkujúce deti a kvety pre mamičky a babičky. Z vyššie uvedených dôvodov možno konštatovať, že oslava Dňa matiek splnila svoj cieľ, za čo boli všetci zúčastnení odmenení teplými slnečnými lúčmi, ktoré ich pohladili po samotnom skončení tohto hodnotného podujatia.

JUDr. Ida Konopová, PhD.
Zástupkyňa starostu

Zo zasadnutia Obecného zastupiteľstva 27. júna 2011

Život v obci ide ďalej

Na 3. zasadnutí zástupcov obce poslanci rokovali o zvýšení miestnych poplatkov a o úprave miestnych daní od 1. januára 2012. **Komisia sociálno-finančná a správy obecného majetku** navrhla nové poplatky za prenájom Domu kultúry, za vyhlásenie oznamu v obecnom rozhlase a za prenájom miest pre trhovníkov. Príjmy by mali vylepšiť rozpočet obce.

Členovia **Komisie pre ochranu majetku a verejného poriadku, životného prostredia, poľnohospodárstva, lesného a vodného hospodárstva** urobili obhliadku obce a vytipovali dreviny, ktoré budú v budúcnosti určené na orezanie alebo odstránenie po získaní súhlasu od Krajského úradu životného prostredia. Napríklad tuje pri Dome hudby ničia strechu, pri kostolíku je veľa náletových drevín. Za každý jeden vyťatý strom obec vysadí dva nové stromy.

Najviac času venoval starosta a poslanci rokovaniam o **povodňových škodách,** ktoré spôsobila povodeň 7. júna 2011. Zničené a zatopené boli verejné priestranstvá, budova obecného úradu, kotle, zničená bola cesta, chodníky, most, dopravné značenie, nové hasičské auto... Napriek tragédii, ktorá nás postihla, môžeme hovoriť aj o šťastí, pretože nikomu sa nič nestalo. V kritickej situácii si **krízový štáb na čele so starostom zachoval chladnú hlavu a snažili sa zachrániť čo najviac.** Napríklad najviac postihnutá obec Píla zaplatila za uskladnenie povodňového odpadu na skládke v Dubovej takmer 60 tisíc eur. Vďaka veľkej spolupatričnosti v našej obci sme odpad z povodní mohli uskladniť na súkromnom pozemku pri futbalovom štadióne. Tým sme ušetrili z rozpočtu obce niekoľko tisíc eur.

Povodeň zomkla ľudí a **mnohí naši rodáci a spolupracovníci pomáhajú** našej obci aj finančnou **zbierkou.** Všetkým, ktorí pomáhali a naďalej pomáhajú, by sme sa chceli verejne veľmi pekne poďakovať. Obec zriadila oficiálny účet pre darcov, peniaze z neho budú použité na obnovu obce.

Väčšina obecného majetku, ako napríklad parky, chodníky a ihrisko, sú poistené a **s poisťovňou obec naďalej rokuje.** Niektorí majitelia stavebných strojov a ťažkej techniky, ktorí pomáhali pri odstraňovaní škôd, ani nevystavili za svoju prácu a čas obci faktúru a robili všetko zadarmo. Ďakujeme. **Veľká vďaka patrí všetkým dobrovoľníkom a hasičom, ktorí na úkor svojho vlastného času pomáhali našim obyvateľom a obci.** Dva mesiace po povodni môžeme povedať, že obec dokážeme zrevitalizovať a dať do pôvodného stavu.

Poslanci a starosta rokovali na zasadnutí obecného zastupiteľstva aj o **revitalizácii kotolne na Obecnom úrade.** Plánuje sa rozdelenie vykurovania obecného úradu a Domu kultúry, výsledkom čoho bude úspora verejných financií. Ďalej poslanci schválili **odpísanie nedobytnej pohľadávky** vo výške 14 919 eur z roku 2007 - daň za jadrové zariadenia od Jadrovej elektrárne Jaslovské Bohunice. Pohľadávku sa obec snažila vyrovnať aj mimosúdnou cestou, ale napriek tomu ju nie je možné vymôcť. Rovnaký problém majú aj okolité obce.

Materská škola dostane od sponzora plynový šporák a chladničku. Do škôlky obec zavedie plyn, aby mohli variť aj na plyne a nie na elektrine ako doteraz. V škôlke sa na august pripravuje brigáda, ktorej cieľom je skrášlenie dvora pre deti. Informácia o čase bude zverejnená v obecnom rozhlase.

Poslanci majú do ďalšieho zastupiteľstva pripraviť **kalendár podujatí na rok 2012.** Pripravujú sa už tradičné podujatia ako Detská Superstar a Ompitál sa baví. Ďalšie obecné zastupiteľstvo bude v septembri. Srdečne vás naň pozývame a privítame vaše podnety.

Informácia o oficiálnom účte obce Doľany, ktorú postihla povodeň
100300008423112/0200
PRÍJEM Z TOHOTO ÚČTU S VARIABILNÝM SYMBOLOM VS: 07062011
BUDE POUŽITÝ VÝLUČNE NA OBNOVU OBCE DOĽANY

Ako je to s platom starostu

Niektorých obyvateľov obce prekvapila informácia, že Obecné zastupiteľstvo koncom júna schválilo zvýšenie platu starostovi. V čase, keď treba šetriť na každom kroku. Tu je vysvetlenie: úprava platu starostu obce sa musela uskutočniť v zmysle novely zákona č. 154/2011, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 253/1994 Z.z. od júna tohto roka. V zmysle tejto novely sa plat starostu vyratúva ako násobok 1,98 priemernej mesačnej mzdy zamestnanca národného hospodárstva SR za rok 2010. Týmto by sa plat nášho starostu znížil o 11 percent. Starosta si pritom na začiatku svojho funkčného obdobia sám dobrovoľne navrhol znížiť plat na zákonom stanovené minimum. Komisia sociálno-finančná a správy obecného majetku mu preto navrhla upraviť plat tak, (môže to podľa novely zákona urobiť), že mu bude pridané k základnému platu 20 %. To je oproti doterajšiemu platu zvýšenie o 9 percent. Poslanci OZ tento návrh schválili jednohlasne. firma. Dúfajme, že to prinesie nápravu.

Spoločenská kronika ompitálska

Vitajte medzi nami - novorodenci v roku 2011:

Valihorová Nina, nar. 4.1.2011
Schwarz Simon, nar. 10.2.2011
Tichá Terézia, nar. 20.2.2011
Vranková Natália, nar. 28.3.2011
Drobný Andrej, nar. 30.3.2011
Monsberger Lukáš, nar. 9.4.2011
Ďurďovičová Elena, nar. 11.4.2011
Sedláková Lucia, nar. 26.4.2011
Brateková Dária, nar. 4.5.2011
Zigo Alex, nar. 25.5.2011
Slaninková Lívia, nar. 22.6.2011
Vittek Nicolas, nar. 30.6.2011

Terézia Tichá

Andrej Drobný

Dária Brateková

Natália Vranková

Naši jubilanti - okrúhle výročia v roku 2011:

70 rokov:
Demovičová Irena, nar. 15.1.
Schmidt Miroslav, nar. 28.1.
Slaninková Mária, nar. 30.1.
Vadovičová Marta, nar. 11.2.
Polák Ladislav, nar. 25.4.
Vrbinkovič Ferdinand, nar. 14.5.
Horváth Emil, nar. 19.5.
Krchnák Eliáš, nar. 18.6.

80 rokov:
Hrdličková Cecília, nar. 12.5.
Schwarzová Irena, nar. 10.7.

90 rokov:
Schmidtová Mária, nar. 13.7.

Srdečne blahoželáme, želáme pevné zdravie a ešte veľa šťastných rokov medzi nami!

POĎAKOVANIE

Dnešný svet, ktorý môžeme bez literárneho nadsadenia nazvať zvlčilým, nás chce každodennou skúsenosťou presvedčiť, že ľuďom sa neoplatí dôverovať, pretože sme im v najlepšom prípade ľahostajní, v horšom iba čakajú na príležitosť, ako zneužiť našu nepozornosť či nevedomosť a obohatiť sa na náš úkor. O to väčšmi poteší, keď zažijeme pravý opak. Preto by som sa chcela aspoň touto cestou poďakovať človeku, ktorý dokázal, že ľudskosť ešte nevyhynula. Viem o nej iba to, že sa volá pani Jarka, za slobodna Horecká a pochádza z Dolian. V nedeľu 5. júna 2011 pred púťou ku svätému Leonardovi našla na zemi pri našom aute zväzok kľúčov, neprešla však okolo neho bez povšimnutia, ani ho neodkopla kamsi do kanála, ale ho zdvihla a položila na stierače nášho auta, kde ho našla manželka pána starostu a odovzdala nám ho. Touto zdanlivou maličkosťou nám usporila veľa starostí a výdavkov, predovšetkým však rozjasnila deň teplým pocitom. Za to jej patrí úprimná vďaka.

Prof. Dr. phil. Emília Hrabovec

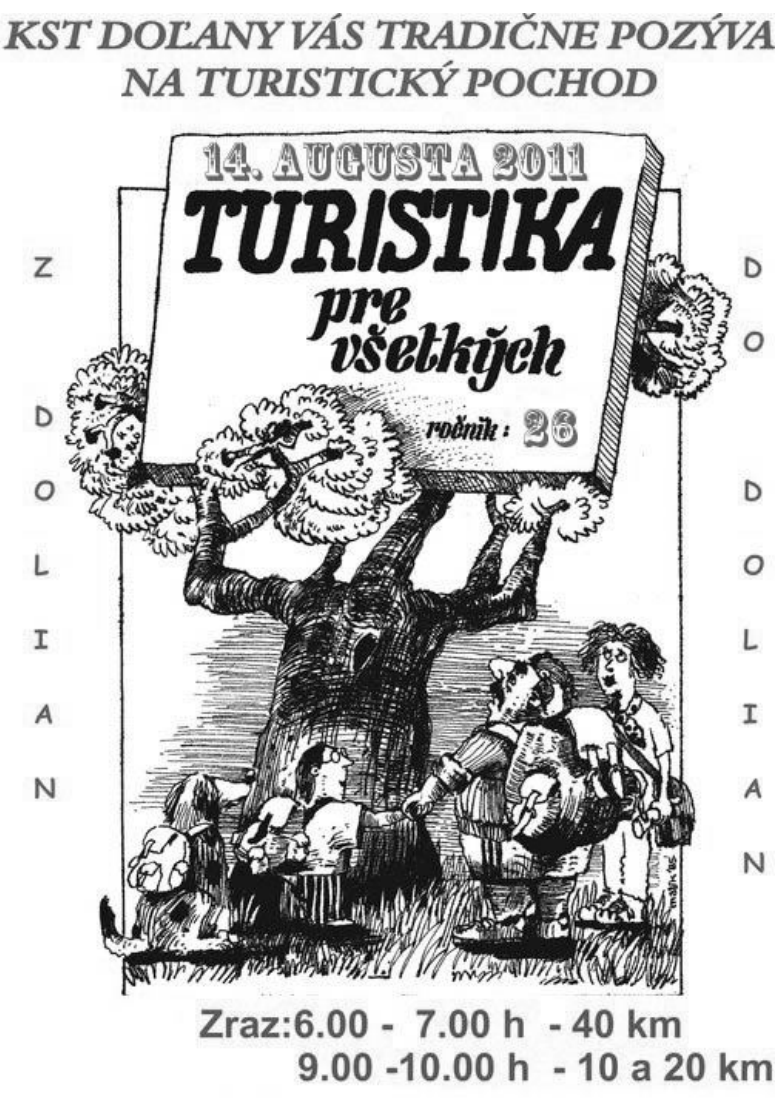

Okrem Fándlyho žili v Ompitáli aj ďalšie veľké osobnosti

Naši slávni Doľančania

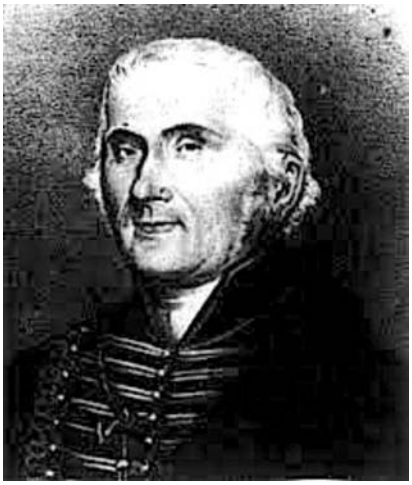

Jur Palkovič

Jur Palkovič sa narodil 24. 4. 1763 vo Veľkých Chlievanoch. Podobne ako u Jura Fándlyho, aj rodičia Jura Palkoviča pochádzali z Dolian, no v rokoch 1761-1774 bývali na fare vo Veľkých Chlievanoch. Tu sa im narodilo sedem z ich ôsmich detí, medzi nimi aj Jur. Pravdepodobne v roku 1774 sa Palkovičovci presťahovali naspäť do Dolian.

Jur študoval na piaristickom gymnáziu vo Svätom Jure (v rokoch 1775-1779), potom v Trnave, ďalej teológiu na Pázmaneu vo Viedni (1783-1784) a v Bratislave (1784-1788). Po vysviacke za kňaza v roku 1788 bol kaplánom v Štiavnických Baniach (1789-1794) a v Pezinku (1794-1795). Potom bol študijným prefektom Generálneho seminára v Bratislave (1796-1800). V rokoch 1800-1820 vyučoval etiku a cirkevné právo v Trnavskom seminári. Od roku 1820, po presídlení kapituly do Ostrihoma, účinkoval v tomto meste až do svojej smrti. Počas svojho života zastával vysoké cirkevné hodnosti, v roku 1816 sa stal ostrihomským kanonikom, v roku 1821 komárňanským archidiakonom a v roku 1825 svätoštefanskom prepoštom. Zomrel v Ostrihome 21. 1. 1835.

Jur Palkovič bol popredným stúpencom bernolákovskej slovenčiny a ako štedrý mecén podporoval mnohých slovenských literátov. Podporoval významného slovenského básnika Jána Hollého, dvanásť rokov po smrti Antona Bernoláka vydal v piatich zväzkoch jeho Slovár Slovenský, Češko-Laťinsko-Ňemecko-Uherský, ktorý zredigoval, upravil a doplnil. Finančne sa podieľal aj na vydaní ďalších diel ako Valaská škola mravúv stodola Hugolína Gavloviča (1830-1831), Kázne príhodné M. Retešku (1831) a taktiež Kázne príhodné Alexandra Rudnaya (1833).

Sám Palkovič bol literárne činný ako prekladateľ. Jeho životným dielom bol preklad celej Biblie do bernolákovskej slovenčiny. Toto veľké dielo – Svaté Písmo starého i nového Zákona – po mnohoročnej práci vydal vlastným nákladom v dvoch zväzkoch v rokoch 1829 a 1832. Je to vôbec prvý knižne vydaný preklad Biblie v slovenčine! Veľkosť tohto počinu vynikne, keď si uvedomíme, že na vydanie ďalšieho úplného prekladu Biblie, už v novej štúrovskej slovenčine, sme museli čakať až do roku 1926, tj. takmer 100 rokov.

Štefan Zloch

Štefan Zloch sa narodil 12. 9. 1910 v Doľanoch. Jeho otcom bol Pavol Zloch a matkou Emília, rodená Krchnáková. V rokoch 1924 až 1927 študoval najskôr na gymnáziu v Sládečkovciach, potom v rokoch 1927 až 1932 na gymnáziu v Nitre. V rokoch 1932 – 1939 pokračoval v štúdiu na filozoficko-teologickom inštitúte v Mödlingu pri Viedni. Medzitým bol v roku 1938 vysvätený za kňaza.

Po skončení štúdií v roku 1939 prišiel ako misionár do Číny. Pôsobil v šantunských horách a potom v Anhue. V rokoch 1947 – 1951 bol docentom na katolíckej univerzite v Pekingu. Po víťazstve komunistov v Číne sa však situácia v krajine radikálne zhoršila. Začalo sa prenasledovanie. Páter Zloch bol v roku 1951 uväznený a mučený. V porovnaní s bežnými Číňanmi sa však situácia pre neho skončila relatívne dobre. Po vyše ročnom väzení bol spolu s inými nečínskymi kresťanmi vyhostený z krajiny. V rokoch 1952 a 1953 si liečil väznením a mučením podlomené zdravie v Nemecku a Anglicku. Potom opäť odišiel na misiu do Japonska, kde účinkoval v rokoch 1953 – 1958.

Vzhľadom na Zlochovu znalosť ázijskej kultúry a jazykov ho jeho predstavení v roku 1958 poverili novou úlohou – vybudovať misijný inštitút pre afrických a ázijských študentov vo Viedni. Zloch teda opustil Japonsko a vrátil sa do Európy. Po približne ročnej práci, 15. 11. 1959 sa mu podarilo otvoriť Afro-ázijský inštitút, ktorý viedol ako riaditeľ. Pôsobil v ňom do roku 1962, kedy ho vymenovali za riaditeľa Kolégia sv. Pavla v Mníchove, ktorý najskôr slúžil africkým a ázijských študentom a od roku 1976 študentom z Východnej Európy. V tejto funkcii pôsobil pravdepodobne až do odchodu na dôchodok. Zomrel v charitnom dome pre kňazov v Beckove 9. 11. 1992.

Páter Zloch bol veľmi spoločenský, rád sa podelil o svoje postrehy a zážitky, často tiež písal svojej rodine, priateľom alebo spolubratom. Tieto postrehy a zážitky ešte v roku 1976 zozbieral jeho spolubrat Ondrej Slavkovský do pútavej knihy opisujúcej bohatý a zaujímavý život Štefana Zlocha. Kniha však vyšla až v roku 1993 pod názvom FU ŠEN FU z Ompitála.

Vincent Lechovič

Vincent Lechovič sa narodil 14. 6. 1922 v Doľanoch otcovi Jozefovi Lechovičovi a matke Júlii, rodenej Slaninkovej, ako najmladšie zo šiestich detí. Študoval dva roky na gymnáziu v Spišskom Štiavniku (1935-1937), ďalšie dva roky na gymnáziu v Nitre (1937-1939), potom zase dva roky v Spišskom Štiavniku (1939-1941), aby nakoniec gymnázium ukončil opäť v Nitre (1941-1943). Pokračoval dvojročným štúdiom filozofie v Nitre (1943-1945) a jednoročným štúdiom teológie v Ružomberku (študijný rok 1945/46). Pre nedostatok profesorov odišiel v roku 1946 dokončiť štúdiá do Ríma, kde bol v roku 1949 vysvätený za kňaza.

Hneď v nasledujúcom roku 1950 odišiel ako misionár na indonézsky ostrov Flores, kde pôsobil až do roku 1979. V tomto roku, počas dovolenky v Európe, utrpel mozgovú porážku a ochrnul na ľavú stranu. Tým sa, žiaľ, skončila jeho aktívna misionárska činnosť a zvyšok života prežil v misijnom dome sv. Gabriela v Mödlingu v Rakúsku. Tu aj zomrel 24. 10. 1995.

Počas práce misionára sa významným spôsobom podieľal na rozvoji domorodej timorskej literatúry a hudby. Vydal tu niekoľko kníh, spevník, preklady divadelných hier, omšové piesne či katechnizmus v domorodých jazykoch. Vincent Lechovič azda všetky tieto knihy vydal vlastným nákladom, prípadne z darov rôznych dobrodincov. Poslednou jeho knihou sú Spomienky na Timor (1992), v ktorých opisuje svoj bohatý a zaujímavý život od detstva až do roku 1955. **Jozef Krchňák**

(Celý článok nájdete na www.dolany.sk)

List z BOLATÍC

Milí Dolanští,

před dvěmi měsíci jste prožili velmi těžké chvíle, protože Doľany postihla obrovská povodeň. I když jsou Bolatice od vás vzdáleny přes 250 km, prožívali jsme s vámi vaši těžkou životní situaci. Jste našimi přáteli již 10 let, i proto náš pan farář Otec Przemek vyhlásil sbírku na pomoc vaší obci, do které výrazně přispěli i naši turisté a také obec Bolatice. Snad i díky našemu daru přispějeme k rychlejší obnově vaší krásné vesnice.

Bolatice a Doľany před více jak dvaceti lety spojilo manželství vašeho občana Mira Monsbergera a naší občanky Zuzky Kretkové. A právě díky Mirovi a také díky vstřícnosti fotbalistů vedených tehdy panem Peterem Tichým jsme uskutečnili v letech 2001 a 2002 první kontakty mezi našimi obcemi.

V roce 2005 jsme s obecním zájezdem navštívili Doľany a také blízký zámek Červený Kameň. Oficiální kontakty mezi našimi obcemi sice ustaly, ale stále jsme o sobě věděli. Zlom ve spolupráci nastal v roce 2008, kdy k nám poprvé přijel autobus turistů vedených současným panem starostou Jozefem Mruškovičem.

Od té doby dochází k pravidelným setkání našich občanů na jaře v Bolaticích(na akci Bolatická dvacítka) a v létě v Doľanech (Pochod pre všetkých).

V letošním roce jsem měl možnost se svojí manželkou se zúčastnit nádherných oslav 200. výročí úmrtí slovenského národního buditele a vašeho rodáka Juraje Fándlyho. Prožili jsme u vás dva krásné dny a navázali další nová přátelství. Jsem velmi vděčný tomu, že nejenom já mám u vás tolik dobrých přátel. Vzájemnými setkáváními obohacujeme sebe i naše obce.

Foto: P. Benčík

Milí Dolanští,

já i obec Bolatice si nesmírně vážíme spolupráce s vaší vesnicí i vašeho přátelství. Díky vzájemné spolupráci a díky předávání si zkušeností můžeme posunout obě naše vesnice o další kroky v jejich rozvoji. Jsem přesvědčen, že vzájemné kontakty představitelů obou obcí, představitelů spolků a organizací i občanů mohou výrazně obohatit naše životy.

Přeji vám všem pevné zdraví a mnoho úspěchů v osobním i pracovním životě a také vám přeji, abyste měli dost sil při překonávání všech překážek i předsudků, které vám život postaví do cesty. Přeji vám, aby obce Doľany i díky vaší pracovitosti se rozvíjela tak, aby se vám v ní žilo co nejlépe.

Milí Dolanští,

děkuji vám za vaše přátelství a věřte, že jste v Bolaticích vždy srdečně vítáni.

S úctou

Mgr. Herbert Pavera,
starosta obce Bolatice

PS: Děkuji našim i doľanským turistům, vedení a zastupitelům obou obcí i všem dalším lidem, kteří podporují a rozvíjejí spolupráci našich družebních vesnic.

Predstavujeme našich podnikateľov

Ing. Rudolf Zajíček, ZAEX Doľany
“Stále viac vecí už po mne preberajú mladí”

Prečo ZAEX

Začali sme podnikať na moju živnosť, ktorú mám registrovanú pod názvom ZAEX. Kedysi som totiž pracoval v Rempe v oblasti zahraničného obchodu, konkrétne to bol vývoz drôteného pletiva do bývalej Juhoslávie, preto tá skratka (Zajíček-export). Keď sme sa osamostatnili v distribúcii náboženskej literatúry, názov firmy som si ponechal, aj keď nám mnohí vyčítali, že to nie je žiadny kresťanský názov...

Začiatky

V oblasti náboženskej literatúry som začal pracovať v roku 1996 a to pre vydavateľstvo Lúč. Nebola to však distribúcia, ale prakticky všetko, čo vydavateľstvo vtedy potrebovalo. Potom vznikla spoločná distribúcia kresťanských vydavateľov pod názvom GABRIEL, ktorú založilo Združenie katolíckych vydavateľstiev Slovenska . Veľa vecí sa vtedy robilo inak ako dnes, tlačili sa veľké náklady a mnohí mali v oblasti predaja veľké a aj nereálne očakávania. Po čase a zhodnotení výsledkov táto spoločná distribúcia stratila zmysel.

Každé zlo je na niečo dobré...

Lúč si preto zriadil vlastnú distribúciu, a tú sme neskôr presťahovali z Petržalky sem do Dolian, stále ako súčasť vydavateľstva. Keď nám v Doľanoch presne v deň návštevy Svätého otca na Slovensku v septembri 2003 ukradli druhé auto aj s tovarom, spôsobilo nám to dosť veľké problémy. Lúč sa logicky snažil preniesť distribúciu späť do Bratislavy, aby mali tovar pod svojím dohľadom. Výsledok bol nakoniec taký, že sme sa po vzájomnej dohode osamostatnili, naďalej však spolu úzko spolupracujeme a od začiatku roka 2004 fungujeme v Doľanoch pod obchodným názvom ZAEX. Nevedeli sme, ako bude, no povedali sme si, že to skúsime...

Rozmach v Doľanoch

Postupne sme rozširovali oblasť nášho pôsobenia ,rozšírili sme sortiment, autopark, začali sme robiť rozvozy, ponúkame tovar aj fyzicky, nie iba cez počítač, internet a dobierky. Vďaka týmto rozvozom si predajcovia môžu knihy fyzicky prezrieť, chytiť do ruky, posúdiť a potom objednať. Je to úplne iné, ako pozerať a objednávať tovar iba cez počítač.

Konkurencia?

V oblasti distribúcie s náboženskou literatúrou podnikajú viacerí, napríklad Spolok Svätého Vojtecha, Saleziáni Dona Bosca alebo Karmelitáni . Pre nás to však nie je konkurencia v tom „dravom“ zmysle slova. Máme medzi sebou solídne a korektné obchodné vzťahy a skôr naopak, práve takáto zdravá konkurencia nás motivuje k vyšším výkonom a kvalitnejšej práci . V podstate sme však jediná súkromná distribúcia s takýmto zameraním na Slovensku a aj preto sa snažíme objednávky vybaviť obratom alebo čo najrýchlejšie . A určite je to aj tým, že pracovná doba sa pre nás nekončí o pol štvrtej. Iste, aj my robíme chyby, ale robíme pre seba, vieme čo, vieme kedy.

Sortiment

Zo začiatku sme ponúkali iba náboženskú literatúru, len málo percent tvorili devocionálie teda náboženské predmety. Dnes je situácia iná – asi dve tretiny predstavujú knihy a tretinu náboženské predmety, z ktorých približne polovicu tvoria CD, DVD, kalendáre, všetko s náboženskou tematikou. Máme prevažne tituly z katolíckych vydavateľstiev, ale ponúkame aj všeobecne orientované publikácie (hlavne na tému rodiny a detské knihy) od iných cirkví. Rozhodujúce pre zaradenie knihy do distribúcie sú tri atribúty – etika, morálka a viera. Pokiaľ je kniha v súlade s takouto filozofiou a je kvalitne urobená, máme ju v ponuke. Spolupracujeme napríklad s evanjelickým vydavateľstvom Tranoscius či s vydavateľstvom Advent Orion alebo s Adventistami siedmeho dňa. Určite však neponúkame sektárske knihy a ani ezoteriku, ktorá by mohla byť diskutabilná. Naši klienti sa spoliehajú, že ak niečo ponúkame, tak si za tým aj stojíme. Vo vlastnej réžii sme vydali viacero omaľovaniek pre deti, pexesá, modlitbové brožúrky a kalendáre .

Dodávatelia

Spolupracujeme s 218 dodávateľmi. Nie sú to však iba vydavatelia, ale aj súkromníci, čo vydajú za rok jednu knihu alebo CD, remeselníci, vyrábajúci drevené kríže... Sú ale aj takí, s ktorými sme v kontakte dennodenne. Novinky nám ponúkajú sami, ale trh sledujeme aj my cez internet. Väčšina sortimentu pochádza zo Slovenska, niečo ponúkame od dovozcov z Poľska, Talianska, Maďarska, alebo si tovar vozíme sami, napr. z Česka. Dodávateľov je pomerne dosť, takže ak chceme všetko sledovať, mať prehľad, musíme pracovať nielen osem hodín denne.

Odberatelia

Je ich oveľa menej, rádovo stovka, z toho živých asi 50, dennodenne sme v styku možno s tridsiatimi z nich. Sú to väčšinou kníhkupectvá, ale napríklad aj predajne kvetín a iného tovaru, kde je náboženská literatúra a predmety vhodný doplnok sortimentu. Máme zatiaľ jednu vlastnú predajňu v ružinovskom kostole v

Bratislave, kde je farárom Augustín Slaninka. Je otvorená aj v nedeľu počas svätých omší, čo oceňujú hlavne starší ľudia. Máme aktívnu internetovú stránku, kde si každý môže pozrieť našu ponuku a objednať si tovar, o ktorý má záujem . Úzko spolupracujeme s internetovým obchodom Kumran, veľa ľudí nám telefonuje, majú na nás odporúčanie, prichádzajú nám objednávky mailami, od súkromných osôb i z predajní.

Ako to funguje?

Každý deň ráno pripravujeme zásielky pre prepravnú službu a vlastný rozvoz, denne tak 10-15 zásielok , niektoré vážia aj 30 kg .Máme pravidelné trasy, ktoré jazdíme s veľkým autom s regálmi každé dva týždne – cez Považie na Žilinu a Oravu, potom na stredné Slovensko do Banskej Bystrice a Zvolena, a tretia trasa vedie cez južné Slovensko. Týmto spôsobom ukazujeme a ponúkame nový tovar a zároveň robíme rozvoz. Pravidelne sme jazdievali raz za mesiac na týždeň aj na východ, ale teraz to všetko riešime zásielkovou službou. Hoci máme v Doľanoch obchod, mnohí ľudia z Dolian chodia zo zvyku ešte nakupovať do Spolku Sv. Vojtecha do Trnavy...

Pokrízové zmeny v správaní zákazníkov

Zásadný rozdiel je v tom, že predtým si predajne objednávali automaticky dvadsať kusov z jedného titulu a poštovné bolo minimálne. Dnes kupujúci rozmýšľa, či si objedná jeden alebo jeden a pol knihy (obrazne povedané) a poštovné je oveľa drahšie. Ľudia naozaj viac vyberajú a rozmýšľajú, v tom je možno aj rozdiel v porovnaní s ostatnými druhmi predaja - tu sa vážne rozmýšľa o cene, nákladoch a kupujúci nakoniec radšej vyberie jednu drahšiu knihu ako štyri lacnejšie.

Špecifický tovar – špecifické podmienky?

Ani nie, azda len v tom, že

keď už sa my a naši odberatelia zaoberáme náboženskou literatúrou, správame sa k sebe tak trochu ľudskejšie. Ale aj v našej brandži sa nájdu neplatiči, ľudia, ktorí tvrdo vyžadujú iba zľavy, či špekulanti. Kríza sa u nás ani veľmi neprejavila, nenastal žiadny náhly pokles odbytu, možno sa len trochu zhoršila platobná disciplína. Ľudia si viac ako predtým vyberajú aj lacnejšie veci – napríklad malé brožúrky za euro, euro dvadsať...

Budúcnosť

Momentálne pracujeme v dosť stiesnených priestoroch, kde žiaľ nemáme ten najideálnejší prístup pre nakladanie, vykladanie a ani dostatok miesta na uskladnenie všetkého tovaru. A to nehovorím o manipulácii v takýchto priestoroch . A budúcnosť? Možno príde iný spôsob distribúcie literatúry, elektronická forma, ale pokiaľ bude kniha knihou, bude pokračovať aj naša práca. Kým sa nestane niečo, čo by človeka zlomilo, je to pre nás minimálne zdroj obživy.

Rodinný podnik

V ZAEXe okrem mňa pracuje momentálne sedem ľudí, až na jedného je to všetko rodina a príbuzní. O kuchyňu a stravu sa nám stará moja manželka Zuzana, dcéra Mária má vo firme na starosti účtovníctvo a celú ekonomickú agendu. Devocionálie , náboženské predmety a zásielková služba – toto všetko má v náplni práce dcéra Lucia . Obchodnú politiku a marketing firmy riadi syn Dávid, ktorý našu firmu aj v plnom rozsahu zastupuje . Synovec Róbert Tichý jazdí s ponukou v rámci rozvozu a zvozu tovaru bezmála každý deň po Slovensku. Náš pracovný kolektív dopĺňajú Lucia Dřímalová , ktorá zodpovedne optimalizuje stav zásob, je analytičkou našej skladovej evidencie a Mária Vargová, ktorá sa stará o kompletizáciu tovaru a finálnu expedíciu . Dôležité veci riešime spolu, ale stále viac záležitostí po mne začínajú preberať mladí, veľa rozhodnutí robia sami. Hlavnou motiváciou v podnikaní je pre mňa fakt, že deti majú robotu a v budúcnosti budú môcť firmu prevziať, pokračovať a rozvíjať ju ďalej.

Hobby?

Muzika, video a fotografovanie. Baví ma to, napĺňa, je to oblasť, kde môžem vypnúť, vypustiť z hlavy pracovné záležitosti, ale je to tiež veľký žrút času... Najhoršie je, že som ešte zo starej školy, ktorá sa až vo vyššom veku učí oddychovať, relaxovať... Babku to už nenaučíte, ja sa to musím učiť teraz, aby som prežil, no mladí ľudia už vedia relaxovať, majú oddych zahrnutý v životnom cykle. Takže rozmýšľam ako ďalej vo firme, ale hľadám si aj viac priestoru pre mimopracovné aktivity .

Kto bude mať navrch v Suchej nad Parnou

Podnetom pre tento článok sa stala neoficiálna informácia, ktorá do značnej miery znervóznila aj obyvateľov Dolian, pretože sa týka celého regiónu.

Podľa nej chystá investor v areáli bývalého JRD v Suchej nad Parnou výstavbu kolónie rodinných domov, do ktorých chce presťahovať rómsku kolóniu zo susedstva priemyselného areálu v Trnave, aby na týchto pozemkoch mohol začať novú výstavbu. Malo by údajne ísť o približne 1200 ľudí. Doľanské noviny sa preto snažili získať informácie, aká je situácia v skutočnosti a či naozaj hrozí presťahovanie 1200 Rómov z Trnavy do Suchej.

Riziko tu je

Podľa názoru starostky Suchej nad Parnou Ing. Daniely Balážovej, PhD, zatiaľ nie je dôvod na obavy, pretože nič ešte nie je definitívne rozhodnuté, priznáva však, že ak obec zmenou územného plánu umožní výstavbu týchto rodinných domov, nemôže ovplyvniť kto sa do nich nasťahuje. Inými slovami, nedokáže tak zabrániť ani presídleniu neprispôsobivých obyvateľov. Nová starostka absolvovala niekoľko stretnutí so zástupcami investora a vlastníkom areálu bývalého JRD, spoločnosťou ŽOS AGRO Trnava, požadujúcou zmenu územného plánu, ktorá by jej umožnila výstavbu uvedených rodinných domov. Tá sa mala schváliť ešte 27.12.2010, no tento bod programu bol z rokovania stiahnutý, pretože išlo o ustanovujúce zasadnutie OZ.

Uvidíme v septembri

Začiatkom marca t.r. sa na rokovaní stretli poslanci OZ, starostka, kontrolórka a prednostka Spoločného stavebného úradu Trnava aby si ujasnili postup pri stavebných rozhodovaniach v obci Suchá nad Parnou. Na tomto stretnutí bolo o.i. dohodnuté, že OZ dá možnosť predkladať podnety k zmene ÚPN do 30.septembra 2011, čo OZ schválilo na riadnom zasadnutí 14.3.2011. Na základe tejto informácie firma ŽOS AGRO zaslala 27.3.2011 list obci, v ktorom oznámila, že začala rokovania s mestom Trnava o výmene pozemkov za pozemky v areáli bývalého JRD a vyjadrila presvedčenie, že obec schváli zmenu ÚPN.

Vysvetľovať nebudú

Po nástupe novej starostky a nového zložení OZ sa uskutočnili viaceré pracovné rokovania, v máji t.r. sa na jednom z týchto stretnutí otvorila aj otázka šíriacich sa obáv z nasťahovania neprispôsobivých občanov z Trnavy do Suchej, na čo zástupcovia obce argumentovali potrebou vysvetliť to občanom, svojim voličom, od zástupcov ŽOS. Túto ponuku zástupcovia firmy neprijali a termín obce na predkladanie podnetov (30.9.2011) k zmene ÚPN akceptovali.

Vlna obáv je pochopiteľná

Občania Suchej na tieto informácie reagovali vyzvaním na zabezpečenie dodržania zámeru platného UPN. V prípade zmeny ÚPN na rodinné domy nie je možné ovplyvniť skupinu občanov, ktorá sa do nich nasťahuje. Preto vznikla požiadavka občanov na spísanie petície, prípadne referenda proti zmene ÚPN. Výsledkom stúpajúceho tlaku občanov bola podpisová akcia (nie petícia) na hárky so záhlavím: Nesúhlasím so zmenou ÚPN v areáli bývalého JRD v obci Suchá nad Parnou. Obyvatelia Suchej požadujú k tejto otázke vyhlásiť referendum, spísať petíciu, prijať VZN, kde bude zakotvená požiadavka: nesúhlas s umiestnením neprispôsobivých občanov.

Pozitíva pre obec s otáznikom

Poslanci a starostka poukazujú aj na prínos pre obec v zvýšení počtu obyvateľov, podielových daní, ale i povinnosti s tým súvisiacich v oblasti školstva, služieb, dopravy, zdravotníctva a pod. Na základe záverov stretnutia v sídle spoločnosti skonštatovali aj ústretové kroky spoločnosti, a to zámenu pozemkov a vytvorenie stavebného obvodu pre výstavbu RD, ktoré pozemky vlastní obec. Takisto aj uvoľnenie pozemku do majetku obce v súbehu cesty III. triedy priľahlej k areálu na položenie prípadných inžinierskych sietí pre časť Vlčia dolina a ponuku byť nápomocný pri zavedení plynofikácie pre Vlčiu dolinu.

Čaká sa na rozhodnutie

Diskusia sa však opätovne vracia k obavám občanov s nasťahovaním neprispôsobivých občanov, čo by značne negatívne ovplyvnilo doteraz pokojný život v obci a finančne znehodnotilo pozemky a stavby v obci. Starostka a poslanci obce Suchá nad Parnou vyzvali občanov, aby upokojili svoje vášne a nevnímali diskusiu k tejto problematike za konečnú. Obec je pripravená na korektné rokovanie, zároveň berie na vedomie vyjadrenie a vôľu občanov. O ničom sa zatiaľ nerozhodlo.

Investor už začal s búracími prácami v priestoroch bývalého JRD.
Foto: Trnavský hlas

Futbalisti TJ Družstevník Doľany sa v uplynulej sezóne zlepšili

Príďte povzbudiť našich

Napriek pretrvávajúcim problémom s financiami sa naše futbalové mužstvo seniorov úspešne prebíjalo zápasmi VI. ligy S6V a v sezóne 2010/2011 obsadilo v celkovej tabuľke veľmi dobré štvrté miesto, čím si oproti sezóne 2009/2010 polepšilo o jedno miesto. V súťaži sme odohrali spolu 20 zápasov, pričom si naši futbalisti pripísali na konto 9 víťazstiev, 4 remízy, 7 prehier a so skóre 36:27 získali spolu 31 bodov. Tu sú výsledky nášho mužstva v sezóne 2010/2011:

Chorvátsky Grob – Doľany	0:2
Doľany – Sv.Jur B	2:1
Vištuk – Doľany	2:2
Borinka – Doľany(víťaz súťaže!)	2:3
Hamuliakovo – Doľany	3:0
Doľany – Marianka	1:1
Pernek – Doľany	1:2
Doľany – Miloslavov	0:0
Čataj – Doľany	4:3
Sološnica – Doľany	2:1
Doľany- Chorvátsky Grob	1:0
Sv.Jur B – Doľany	2:0
Doľany – Vištuk	0:1
Doľany – Borinka	0:0
Doľany – Hamuliakovo	4:1
Marianka – Doľany	3:2
Doľany – Pernek	3:1
Miloslavov – Doľany	1:0
Doľany – Čataj	7:1
Doľany – Sološnica	3:1

V zostave nášho mužstva v sezóne 2010/2011 nastúpili:
Ján Vandák, Rudolf Vrbinkovič, Matej Vandák, Jakub Vandák, Jozef Vandák, Martin Vandák, Adam Hrdlička, Marek Vizvári, Mikuláš Vizvári, Jozef Slaninka, Marián Ješko, Andrej Lechovič, Jakub Tichý. Predsedom futbalového oddielu je Matúš Ješko.

Horšie sa už darilo starším žiakom, ktorí vo svojej súťaži odohrali 26 zápasov, pričom iba 3 vyhrali a so skóre 26:177 obsadili 13. (predposledné) miesto.

V nasledujúcej sezóne 2011/2012, ktorá sa začína druhú augustovú nedeľu, bude naše družstvo seniorov hrať v súťaži S5B Oblastného futbalového zväzu Bratislava-vidiek, do ktorej boli zaradené nasledujúce tímy: 1. Sv. Jur,,B“, 2. Limbach,,B“, 3. MŠK Kráľova p/S,,B“ 4. N. Dedinka, 5. Čataj, 6. Jablonec,,B“, 7. Miloslavov, 8. Dubová, 9. Sl. Grob,,B“, 10. Modra, 11. Vinosady, 12. Hamuliakovo, 13. Vištuk, 14. Častá, 15. Doľany, 16. Igram, 17. Chorv. Grob, 18. Kaplna.

O pohár starostu

V poslednú júlovú nedeľu sa na našom ihrisku uskutočnil futbalový turnaj o Putovný pohár starostu obce Doľany. Zúčastnili sa ho štyri mužstvá z okolitých obcí, po vzájomných zápasoch skončili v poradí 1. Dolné Orešany, 2. Borová, 3. Doľany, 4. Dlhá.

Vyžrebovanie zápasov futbalového družstva starších žiakov v súťaži SZV . Pezinok,sezóna 2011 - 2012

Dátum/deň	kolo	Začiatok	Súperi
27.8./So	1.	9,30 h	Sv.Jur - Doľany
4.9./Ne	2.	14,30 h	Doľany - Budmerice
10.9./So	3.	14,30 h	Slov. Grob - Doľany
19.9./Ne	4.	14,00 h	Doľany - B. Pezinok
25.9./Ne	5.	14,00 h	Častá - Doľany
2.10./Ne	6.	13,30 h	Doľany - Jablonec
9.10./Ne	7.	13,30 h	Dubová - Doľany
16.10./Ne	8.	10,00 h	Šenkvice - Doľany
23.10./Ne	9.	12,00 h	Doľany - Viničné
30.10./Ne	10.	10,00 h	Modra - Doľany
6.11./Ne	11.	11,30 h	Doľany - Limbach

Súťaž sa začína 1. kolom už v nedeľu, 14. augusta - naši futbalisti vás srdečne pozývajú na všetky zápasy a veria, že im budeme držať palce. Tu je rozpis zápasov seniorského družstva TJ Družstevník Doľany v jesennej časti súťaže:

Dátum/deň	kolo	začiatok	súperi
14.8./Ne	1.	17,00 h	N.Dedinka - Doľany
21.8./Ne	2.	17,00 h	Doľany -Čataj
28.8./Ne	3.	14,30 h	Jablonec B - Doľany
1.9./Štv.	4.	16,30 h	Doľany - Miloslavov
4.9./Ne	5.	16,30 h	Dubová - Doľany
8.9./Štv.	17.	16,30 h	Doľany - Vinosady
11.9./Ne	6.	16,30 h	Doľany - Slov. Grob B
15.9./Štv.	7.	16,00 h	Modra - Doľany
18.9./Ne	8.	16,00 h	Doľany - Káľová pri Senci B
25.9./Ne	9.	16,00 h	Hamuliakovo - Doľany
2.10./Ne	10.	15,30 h	Doľany - Vištuk
9.10./Ne	11.	15,30 h	Častá - Doľany
16.10./Ne	12.	15,00 h	Kaplná - Doľany
23.10./Ne	13.	14,00 h	Doľany -Igram
30.10./Ne	14.	14,00 h	Chorv. Grob - Doľany
6.11./Ne	15.	13,30 h	Doľany - Sv.Jur B
13.11./Ne	16.	11,00 h	Limbach B - Doľany

ČO SA UDIALO V DOĽANOCH

Školáci v 3D kine

Pre žiakov Cirkevnej základnej školy sv. Leonarda bol 27. máj 2011 nezvyčajným dňom. Už od rána sme na tvárach žiakov mohli pozorovať radosť a úsmev. Ich radosť vyčarilo to, že v ten deň mali v škole len jednu vyučovaciu hodinu, čakalo ich fotografovanie a návšteva 3D kina v Trnave. Hneď po prvej vyučovacej hodine sme netrpezlivo čakali na pána fotografa, ktorý nás odfotil a už nám nič nebránilo v ceste do kina. Pred školou nás už čakal autobus s pánom šoférom. Výlet do kina bol spojený aj so Základnou školou Dubová. Cesta netrvala dlho a ani sme sa nenazdali, už sme boli v kine. Hneď pri vstupe sme dostali okuliare, bez ktorých by sme videli obraz rozmazane. Rozprávka mala názov Samiho dobrodružstvá a nám všetkým sa veľmi páčila. Pre väčšinu žiakov to bola prvá návšteva 3D kina a preto bol zážitok o to väčší. 3D kino sa líši od toho klasického tým, že divák má pocit, že je priamo súčasťou deja a postavy v príbehu sú na dosah, ba niekedy sa cíti, akoby boli vedľa neho. Príbeh bol o korytnačkách, ktoré žili v moriach a oceánoch a bolo zábavné pozorovať našich žiakov, ako sa nechali uniesť príbehom až natoľko, že chytali postavičky, ktoré boli po blízku. Na chvíľu zabudli na reálny svet a boli deťmi bez starostí a užívali si predstavenie naplno. Za takto krásne prežitý deň chceme poďakovať pánovi starostovi z obce Doľany, ktorý zabezpečil pre všetkých žiakov lístky do kina a pánovi starostovi z obce Dubová, ktorý zabezpečil autobus. Škoda, že v tom čase neboli páni starostovia s nami, pretože si nemohli vypočuť potlesk žiakov, ktorým chceli žiaci vyjadriť veľké ďakujem.

Skvelý úspech vín z JM Vinárstvo Doľany

V dňoch 27.-28. júna 2011 Zväz výrobcov hrozna a vína na Slovensku uskutočnil šiesty ročník výberovej súťaže Národný salón vín Slovenskej republiky 2011. Cieľom tejto jedinečnej vinárskej súťaže je vybrať 100 najlepších slovenských vín pre ročník 2011/2012 a predstaviť ich ako laickej tak i odbornej verejnosti. V tomto roku sa na Slovensku uskutočnilo 17 nominačných súťaží, do ktorých sa prihlásilo 5758 vín, z toho 1703 vín získalo viac ako 84 bodov a tým aj právo nominovať sa do Národného salónu vín.

Vinárstvo Ing. Jozefa Mikuša sa úspešne prezentovalo dvoma vzorkami – **Alibernet 2007, neskorý zber a Merlot 2004 - obe sa dostali medzi 100 „naj“ vín Slovenskej republiky.** Merlot 2004 Gold line sa dostal do NSVSR už po druhý rok. Sláva a „chuť“ tohto vína prekračuje hranice Slovenska, naposledy získal zlatú medailu na medzinárodnej súťaži v Slovinsku, či na AWC Wienna v Rakúsku.

Novinkou z produkcie JM Vinárstva Doľany, ktorá sa dostala do stovky „naj“ vín SR, je Alibernet 2007, neskorý zber. „Alibernetu z našej oblasti sa všeobecne veľmi dobré darí. Asi najúspešnejší ročník bol ročník 2006, s ktorým sme získali ocenenia na rôzných výstavách, na AWC Vienna sa tento ročník stal víťazom kategórie a získal mnoho ďalších ocenení doma i v záhraničí. Čo sa týka Alibernetu 2007, myslím si, že bude rovnako úspešný ako jeho predchodca. Úspech tohto vína prišiel až po 4 rokoch, červené vína musia dozrieť, práve teraz je to správne obdobie, kedy si myslíme, že Alibernet 2007 sa dostal na vrchol, jeho potenciál je najmenej ďalších 5 rokov,“ uviedol na margo najnovšieho úspechu Jozef Mikuš.

Jubilant v oblakoch

Nestáva sa často, že na našom futbalovom ihrisku pristane vrtuľník a pritiahne tak pozornosť mnohých zvedavcov. Ak aj pristane, neveští to nič dobré, pretože ide o vrtuľník záchrannej služby. V nedeľu, 7. augusta, to však bolo inak - helikoptéra si prišla po Jožka Šestáka, ktorému kamaráti darovali k okrúhlemu jubileu (azda sa neurazí, ak prezradíme, že k päťdesiatke) vyhliadkový let nad Karpatmi. Netradičný darček si jubilant v peknom počasí určite vychutnal a bude mu ho pripomínať aj zarámovaný certifikát. Takže dodatočne k milému prekvapeniu aj gratulácia so želaním pevného zdravia od redakcie Doľanských novín.

Rozprávkový les

Hneď na začiatku prázdnin sa všetky dolianske deti mohli tešili na tradičnú akciu Rozprávkový les. Akcia mala byť pôvodne 3. júla, ale pre zlé počasie bola preložená na 9. júla. V ten deň všetkých prekvapilo nezvyčajne horúce počasie, a preto bola cesta lesom pre deti pomerne náročná. Jednotlivé stanovištia boli ďaleko od seba a niektorí malí turisti to po niekoľkých kilometroch, keď na žiadne stanovište nenatrafili, vzdali a išli domov. Obetavá práca všetkých, čo túto akciu zorganizovali, tak nebola ocenená väčšou účasťou detí. Akcia bola určená pravdepodobne pre malé deti, ktoré ešte veria na rozprávky, a tí starší sa už o Rozprávkový les nezaujímajú. Preto by sme chceli organizátorov poprosiť, aby na budúci rok trasu skrátili a stanovištia zvolili hustejšie. Ďakujeme.

Účastníci akcie

1. detská olympiáda

Ani katastrofálna povodeň nezastavila život v našej obci a napriek tomu, že niektoré termíny sa museli presunúť, Doľančania dokázali, že aj v ťažkých chvíľach sa dokážu tešiť zo života. Tak to bolo aj s 1. Detskou olympiádou, ktorá sa mala pôvodne konať 12. júna, ale predsa len sa uskutočnila o týždeň neskôr, v nedeľu 19. júna od 13. hodiny na futbalovom ihrisku. Obetavý tím organizátorov, ktorí tvorili naše pani učiteľky z materskej a základnej školy, hasiči, starosta a poslanci OZ, členovia TJ Družstevník Doľany a mnohí ďalší, nakoniec pre deti pripravil krásne popoludnie plné hier, súťaží a zábavy. Deti sa mohli pohojdať v horolezeckom postroji, na záver ukázali svoje schopnosti aj dolianski hasiči. Pre malé i väčšie deti, ktoré súťažili, boli pripravené mnohé ceny a dobroty, zakúpené aj vďaka podpore Bratislavského samosprávneho kraja. Dúfajme, že podobných podujatí, kde sa môžu deti vyšantiť a prežiť pekné nedeľné popoludnie, budeme mať v

Zámel mlyna

Po niekoľkomesačných prípravách sa v sobotu, 25. júna, konečne dočkali všetci vodníci, mlynári a milovníci dobrého vína - Vína z mlyna spustili vodu! Prúd vody z opraveného náhonu roztočil a rozklepal krásne trojmetrové mlynské koleso, ktoré vyrobil pán Jozef Rašo z Budmeríc. V príjemnom počasí a uvoľnenej atmosfére mohlo vyše 150 hostí obdivovať um a šikovnosť našich predkov, oživené zásluhou rodiny Demovičovcov. K dobrému vínu a jedlu vyhrávala cimbalka, takže z ďalšej vydarenej akcie na mlyne sa mohli tešiť nielen dvaja vodníci, ale aj herec Martin Huba, ktorý džbánom vody pomohol replike pôvodného mlynského kolesa k prvým obrátkam. Tak nech sa točí pre radosť ešte dlhé roky!

Prehľad akcií v Doľanoch a okolí v najbližších troch mesiacoch

Nenechajte si ujsť

- Koncom augusta (termín a miesto konania akcie sa ešte upresní) organizuje JM Vinárstvo Doľany tradičné Posvätenie prvej úrody.

- 9.-10.septembra: Degustácia nových barikových vín s degustačným menu - Elesko Wine Park Modra - Dubová.

- 10. septembra: **Deň vo vinohrade 2011.** Po tretíkrát budete mať ojedinelú možnosť zavítať do malokarpatských viníc, ochutnať hrozno ale i víno z neho vyrobené, spoznať vinára, ktorému vinica prirástla k srdcu tak, že sa stala jeho druhým domovom. Navštíviť môžete viac ako 20 viníc od Rače až po Suchú nad Parnou.

- 16. - 18. Septembra: Malokarpatské vinobranie 2011 Pezinok.

- 23. - 25. Septembra: Vinobranie 2011 Modra.

- 8. októbra: Jablkové hodovanie s mladým vínom - všetko o jablkách a dobrotách z nich. Akcia sa uskutoční na nádvorí a v záhrade kaštieľa MOS, Modra, Horná 20. Podujatie sa koná zároveň v Senci, Pezinku, Dunajskej Lužnej, Stupave a Jabloňovom.

- 9. októbra: Obecné zastupiteľstvo a starosta obce Doľany pozývajú všetky deti i rodičov na jesennú Šarkaniádu - súťažné i nesúťažné zábavné popoludnie na futbalovom ihrisku v Doľanoch. Okrem púšťania šarkanov si budete môcť vyskúšať aj techniku hádzania „lietajúcich tanierov“ frisbee a ďalšie zábavky. Začiatok je o 13,30 h.

- 14.-15. októbra: Degustácia 7 druhov vín s ochutnávkou 7 druhov domácich výrobkov - Elesko Wine Park Modra - Dubová.

- 30. októbra: Deň úcty k starším. Pestrý kultúrny program určený dolianskym seniorom. Podujatie sa uskutoční v Kultúrnom dome v Doľanoch od 15,00 hod.

- 18. - 19. november: Deň otvorených pivníc, 12. ročník, predaj lístkov sa začína 15. septembra.

- V decembri by sme chceli v KD zorganizovať po prvý krát **Doľanský blší trh** - pestrý predvianočný bazár s ponukou remeselníckych výrobkov, pečiva, textilu, doplnkov, umeleckých predmetov, starožitností z vašej povaly, kníh a rôznych iných drobností, ktoré nájdete alebo vyrábate doma. Ak máte záujem a chcete niečo ponúknuť na predaj, prihláste sa na Obecnom úrade alebo v redakcii Doľanských novín. Všetci ste vítaní.

Zabavme sa spolu... ....Šadze zamračené, v Ompitáli jasno...

Vážení občania – milovníci kultúry,

aj touto cestou, teda prostredníctvom „Doľanských novín,“ chceme vám všetkým pripomenúť, že Obecný úrad v Doľanoch chce v spolupráci s vami usporiadať v roku 2011 dve zaujímavé kultúrne podujatia, ktoré som vám oznámila už 8. mája 2011 na oslave Dňa matiek v DKJF v Doľanoch:

- **hudobno – zábavný program „Ompitál sa baví“,** s ktorým sa chystáme aj do extravilánu našej obce, a to do Sološnice, okr. Senica a Modrovej, okr. Nové Mesto nad Váhom. Presný termín určíme až po dôkladnej príprave s tým, že rátame s účasťou dychovej hudby Doľančanka, spevokolu Bc. Stanislavy Oravcovej, Ompitálskych chlapov a ostatných mladších i starších účinkujúcich
- **miestnu spevácku súťaž „Dolianska Super star“,** ktorej termín by mal byť október, resp. november 2011, a v ktorej chceme oceniť okrem mladej Super star aj detskú Super star.

V nadväznosti na tieto skutočnosti oslovujeme vás všetkých, aby ste hľadali medzi sebou ochotných talentovaných účinkujúcich, ktorí sa môžu priebežne hlásiť u JUDr. Idy Konopovej, PhD. Osobitne sa obraciam na vedenie a pedagógov MŠ v Doľanoch, ZCŠ sv. Leonarda v Doľanoch, ako aj na vás rodičov, resp. starých rodičov, aby ste naše detské ratolesti povzbudili a aby si už teraz chystali pekné pesničky do súťaže.

JUDr. Ida Konopová, PhD.
zástupkyňa starostu

DOĽANSKÉ NOVINY, štvrťročník obce Doľany, vydáva Obecný úrad v Doľanoch. Redakcia: PhDr.Peter Marianyi, PhDr.Andrea Heldová. Vychádza v náklade 600 kusov, nepredajné - distribúcia zdarma. Grafická úprava a tlač CONET Pezinok. Kontakt: OÚ Doľany, e-mail:dolanskenoviny@gmail.com. EV 4366/1